

Sygn. akt III KO 80/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 września 2019 r.,

w sprawie wniosku **D. S. M.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G.,

z dnia 13 października 2015 r., sygn. akt XIV K (...)

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

odmówić przyjęcia wniosku D. S. M. wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego D. S. M. z dnia 8 lipca 2019 r. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 września 2016 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 października 2015 r., sygn. akt XIV K (...), którym został on skazany za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i innych na karę 10 lat pozbawienia wolności. Jak wynika z akt znajdujących się w Sądzie Najwyższym, postanowieniem z dnia 5 grudnia 2017 r., sygn. III KK 236/17, została oddalona kasacja obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadna, a następnie skazany wnosił o wznowienie postępowania w jego sprawie. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 6 września 2018 r., w sprawie III

KO 77/18, odmówił, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., przyjęcia wniosku skazanego w omawianym przedmiocie wobec jego oczywistej bezzasadności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego D. S. M. jest oczywiście bezzasadny i dlatego należało odmówić jego przyjęcia.

Zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k., obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r., a wprowadzonego ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247), osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, którą należy rozumieć jako nie dającą żadnych racjonalnych podstaw do merytorycznego badania warunków wznowienia, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych.

Analiza wniosku w wyżej wskazanej sprawie dowodzi jego tożsamości, w znacznej części, w sferze motywacyjnej z obecnie złożonym wnioskiem i pozwala stwierdzić, że skazany już po raz kolejny usiłuje zanegować swoje sprawstwo, wskazując na naruszenia prawa jakich rzekomo miały się dopuścić zarówno prokuratura jak i Sądy orzekające w jego sprawie, co doprowadziło w istocie do błędnych ustaleń faktycznych. Nie dostrzegając więc jakichkolwiek nowych argumentów świadczących o konieczności wznowienia postępowania z tego powodu, stwierdzić należy, że brak jest również potrzeby powtarzania wcześniej prezentowanej argumentacji Sądu Najwyższego.

Odnosząc się do pozostałych argumentów skazanego, zwłaszcza tych dotyczących sędziego R. R., to zauważyć należy, że skazany w żaden sposób nie wskazał dlaczego uważa, że w sprawie wystąpiła jedna z bezwzględnych przyczyn odwoławczych. Podkreślić natomiast należy, że przedmiotowa sprawa podlegała już badaniu, pod kątem wystąpienia ewentualnych przyczyn z art. 439 k.p.k., przez Sąd Najwyższy rozpoznający kasację wniesioną przez obrońcę skazanego, również obecnie rozpoznający Sąd nie stwierdził wystąpienia tego rodzaju uchybień.

Z tych względów, Sąd Najwyższy uznał, że wniosek skazanego o wznowienie postępowania jest oczywiście bezzasadny, gdyż nie spełnia

podstawowych warunków ustawowych i dlatego należało odmówić jego przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.